

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ
ЗА УЧЕНИЦИ ОТЪ ПРОГИМНАЗИИТЕ

Братя Миладинови.

Ив. Вазовъ.

Въ влажни тъмници, пълни съ мракъ, вони,
Помежду въковни и потни стъни,
Гниеха два брата, въ окови два роба,
Кат' два живи трупа, хвърлени въ два гроба.
Въкове минаха! . . Отъ слънце заря,
Нито отъ надежда до тъхъ не огрѣ!
Проклети бѫдете, о тъмници влажни!
Колко вий стопихте сърдца, сили снаожни;
Колко зли насил'я, жъртви, младини
Погълнаха ваш'тъ смрадни глъбини!

Димитри бѣ влѣзълъ пръвъ у свойта бездна;
Константинъ по-послѣ, катъ него изчезна . .

Защото казаха: „Народъ сме великъ,
И господъ познава нашия езикъ! . .“

Внезапно извѣстие за милостъ довтаса
Фенеръ¹⁾ при таквази вѣсть потрепера цѣлъ . .
И кат' се прѣкръсти, прати имъ отрова . .
И бѣднитъ братя, въ прѣдсмъртни страдания
Шушинѣха тихо съ гъснѣща сила:
„Какъ много те любимъ, Българо мила!“

¹⁾ Фенеръ се нарича гръцката патриаршия въ Цариградъ.
Вънешъ 5